

El partit republicà renovarà els seus estatuts

La reforma d'ERC

Els dies 27 i 28 de juny Esquerra Republicana de Catalunya tindrà un congrés per debatre una nova proposta d'estatuts del partit, a la qual EL TEMPS ha tingut accés, i que oficialitza la implantació del partit al conjunt dels Països Catalans.

Esquerra Republicana de Catalunya és un partit polític fundat l'any 1931 que propugna la unitat territorial i la independència de la nació catalana mitjançant la construcció d'un estat propi en el marc europeu". Aquest és el primer paràgraf de l'article primer del projecte d'estatuts, i que els militants republicans debatran els dies 27 i 28 de juny a Vic (Osona), ciutat on es farà el divuitè congrés extraordinari del partit.

Àngel Colom, en declaracions a EL TEMPS, ha explicat que l'envit principal d'aquest congrés és de "dotar el partit d'uns estatuts pràctics, d'acord amb la realitat d'avui i pensant en un model de partit que vol ser majoritari i arribar a governar Catalunya. La necessitat d'aquest congrés venia, segons el dirigent independentista, perquè els estatuts anteriors "eren pensats per a un partit resistencial, petit, i a més aquest era un dels compromisos que van sortir del Congrés de Lleida". En aquell congrés, tingut a la tardor de 1989, Colom va assolir la secretaria general, però va postposar per a més endavant la reforma de l'Estatut, vist el moment delicat que passava el partit, amb l'escissió del sector de Joan Hortalà. D'aleshores ençà, les aigües d'ERC baixen bastant més tranquil·les i, segons fonts republicanes, el partit ha passat de tres mil a gairebé sis mil militants. El creixement intern ha anat acompanyat també del creixement territorial i electoral, i ara ja són la tercera força política del Principat.

Amb aquests elements de partida, l'executiu d'ERC ha començat a distribuir un projecte de nous estatuts entre la militància. Les principals innovacions que presenta el nou text estan en la definició del partit, en la seva organització territorial, en les seves relacions amb les joventuts, les JERC, i en la seva reestructuració a nivell de direcció.

ERC impulsarà la seva organització i la seva participació institucional a tots els Països Catalans. D. UMBERT

Tal com avançàvem, en el nou text i en el seu article primer ERC es defineix explícitament com un partit independentista i partidari de la unitat territorial dels Països Catalans, cosa que no tenien en compte els estatuts anteriors. En aquest mateix article, i també com a novetat, ERC es defineix com un partit d'esquerra. Concretament, en el projecte presentat s'afirma com "un partit democràtic, humanista i d'esquerra no autoritària que fonamenta la seva ideologia en el progrés social i la solidaritat nacional del poble català". Per Colom, establir aquesta definició és "necessari i simbòlica-

ment important".

L'estructuració territorial d'ERC també tindrà canvis palesos en cas que prosperi, com és previsible, aquesta reforma dels estatuts. En primer lloc, el partit trenca la divisió provincial que els antics estatuts mantenien; ara basarà la seva actuació en les comarques, amb la possibilitat d'organitzar-se en regions o vegueries, tal com preveu la disposició final segona. En aquesta mateixa disposició es troba la segona de les innovacions territorials importants: "La divisió territorial que el partit adopti respectarà que el Principat, el País Valencià, les Illes Bale-

ars-Pitiüses i la Catalunya del Nord disposin de Federacions Intercomarcals pròpies, de manera que cadascuna d'aquestes quatre parts del territori nacional tingui representació directa al comitè executiu". Tal com explica Colom mateix, "el que fins ara era una expansió territorial provisional, passarà a ser una estructura orgànica i normal del partit". Així, ERC institucionalitza la voluntat de ser present més enllà del Principat i, amb la possibilitat de representació directa a la direcció, vol potenciar aquestes seccions.

Aquesta voluntat també es reflecteix en

pecte: "volem ser presents, i participar-hi institucionalment, en tota la nació, respectant els ritmes diferents, però sense cedir ni un pam del territori".

Les reestructuracions a nivell de direcció se centren en dos aspectes. El primer, la creació estatutària de la figura del president del partit, que exerceix Heribert Barrera. Fins ara aquesta figura no existia als estatuts, però al Congrés de Lleida va ser creada "alegalment" per una necessitat de consens entre les diverses famílies que van formar la nova ERC sense Joan Hortalà. El president serà elegit a partir d'ara directament pel Congrés,

grés de Lleida per necessitats de consens. En aquesta comissió hi haurà presents el president del partit, Heribert Barrera, el secretari general, Àngel Colom, "que la presidirà amb vot de qualitat" segons que afirma l'article 48, el president del consell nacional, el mallorquí Joan Mir, el portaveu del grup parlamentari al Parlament de Catalunya, Josep-Lluís Carod Rovira, el secretari general de les JERC, Joan Puigcercós, el secretari adjunt d'organització, Xavier Bosch, i dos membres del comitè executiu escollits per aquest mateix organisme. Les funcions d'aquesta permanent seran de "preparar la tasca política" de l'executiu i de "decidir, en substitució d'aquest, sobre les qüestions polítiques urgents", cosa que el converteix en la direcció pràctica del partit, per més que segons Colom, només sigui una delegació de l'executiu. El comitè executiu és molt més ampli i serà integrat, a més dels ja anomenats, pels presidents de les federacions intercomarcals, un segon representant de les JERC, els portaveus dels grups parlamentaris als Parlaments catalans, a les cambres legislatives dels estats espanyol i francès, i al Parlament Europeu, tres representants del consell nacional, els presidents del consell consultiu i del consell assessor, que són Víctor Torres i Marc Aureli Vila respectivament, i els altres vuit secretaris adjunts de què disposa el partit.

Finalment, una última innovació important que introduirà el pròxim congrés serà el reconeixement de "personalitat jurídica pròpia" a les JERC. A partir d'ara les relacions entre Joventut i partit es fixaran d'acord amb un protocol que haurà de ser aprovat pel consell nacional.

Dins una línia de continuïtat, i com era més que previsible, el secretari general del partit continuarà tenint amples poders i dirigirà destacadament la formació. La proposta de reforma d'estatuts, en el seu article 49, estableix que el secretari general tindrà la "responsabilitat de la direcció" i "representarà legalment" el partit. El mateix article estableix que, en cas que fos impossible de reunir la comissió política permanent, "el secretari general podrà assumir personalment les seves funcions". Així doncs, ERC no variarà gaire per la cúpula, però sí que farà una definició explícita de la seva ideologia i apostarà clarament per la seva implantació arreu del territori.

Pere Martí

Des del Congrés de Lleida, en què un sector d'ERC encapçalat per Joan Hortalà va abandonar el partit, la reforma dels estatuts era una prioritat atesos els canvis al si de l'organització.

ARXIU

la reforma dels òrgans de direcció prevista pel projecte. L'article 44 considera com a integrants directes del comitè executiu "els portaveus dels grups parlamentaris als Parlaments catalans", en plural, és a dir, del Principat, del País Valencià i de les Illes. Això implica que ERC no sols s'estructurarà orgànicament fora del Principat, ans obre les portes a una eventual participació institucional, cosa que centrarà, ¡i tant!, part important dels debats del congrés, ateses les diferents posicions que sobre aquesta qüestió conviuen al si d'ERC. Però Àngel Colom s'ha mostrat molt taxatiu en aquest as-

tindrà "la màxima representació institucional del partit", assegurarà "el regular funcionament dels seus òrgans" i exercirà una "funció conciliadora". També participarà de ple dret en el comitè executiu i en la comissió política permanent que aquell delega, tot i que no dirigirà el partit, tasca que recau en el secretari general.

Precisament aquesta comissió política permanent és la segona de les novetats importants pel que fa a la reestructuració dels òrgans directius i és hereva de l'antic equip de govern, també "alegal", no previst pels estatuts, però creat al con-